gemeente Nunspeet

GEMEENTEBLAD

Officiële uitgave van de gemeente Nunspeet

Nr. 522006

9 november 2026

Verordening Jeugdhulp gemeente Nunspeet 2026

Intitulé
Verordening jeugdhulp gemeente Nunspeet 2026
De raad van de gemeente Nunspeet
gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 1 september 2026
gelet op artikel 2.9, 2.10, 2.11 en 8.1.1. derde lid Jeugdwet,
besluit de volgende verordening vast te stellen:
Verordening jeugdhulp gemeente Nunspeet

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begripsbepalingen

1. In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
   a. aanvraag: een schriftelijk verzoek van een belanghebbende om jeugdhulp;
   b. algemene voorziening: jeugdhulpvoorziening op grond van de Jeugdwet die rechtstreeks toegankelijk is zonder voorafgaand diepgaand onderzoek naar de behoeften en persoonskenmerken van de jeugdige en/of zijn ouder(s);
   c. andere voorziening: voorziening op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen, niet vallend onder de Jeugdwet;
   d. budgetbeheerder: wettelijk vertegenwoordiger of gemachtigde van de budgethouder wanneer de budgethouder minderjarig of handelingsonbekwaam is;
   e. budgethouder: degene die een pgb ontvangt op grond van de Jeugdwet;
   f. cliëntondersteuning: gratis onafhankelijke ondersteuning in de vorm van informatie, advies en algemene ondersteuning gedurende het gehele proces van een hulpvraag;
   g. college: college van burgemeester en wethouders van de gemeente Nunspeet;
   h. familiegroepsplan: hulpverleningsplan of plan van aanpak, opgesteld door de ouders en kinderen, samen met bloedverwanten, aanverwanten of anderen die tot de sociale omgeving van de jeugdige behoren;
   i. hulpvraag: behoefte van een jeugdige en/of zijn ouder(s) aan jeugdhulp in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen, als bedoeld in artikel 2.3 lid 1 van de Jeugdwet;
   j. individuele voorziening: een op de jeugdige en/of zijn ouder(s) toegesneden jeugdhulpvoorziening, als bedoeld in artikel 2.9 sub a van de Jeugdwet, die door of namens het college in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget wordt verstrekt;
   k. ondersteuningsplan: het document waarin de ondersteuningsbehoeften van de jeugdige en/of zijn ouder(s) zijn vastgelegd samen met de doelen en hoe deze te bereiken. Op verschillende levensgebieden wordt de gezinssituatie in kaart gebracht om een effectieve ondersteuning van de ouders en jeugdige mogelijk te maken;
   l. ouder: gezaghebbende ouder, adoptiefouder, stiefouder of een ander die een jeugdige als behorend tot zijn gezin verzorgt en opvoedt, niet zijnde een pleegouder, als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet;
   m. persoonsgebonden budget (pgb): het door het college verstrekte budget dat een jeugdige en/of zijn ouder(s) in staat telt een individuele voorziening op grond van de Jeugdwet in te kopen, zoals bedoeld in artikel 8.1.1 van de Jeugdwet;
   n. pgb-plan: het plan, als aanvulling op het ondersteuningsplan, wat de jeugdige en/of zijn ouder(s) verplicht dienen op te stellen wanneer zij een individuele voorziening in de vorm van een pgb wensen;
   o. sociaal netwerk: personen met wie de jeugdige of ouders een sociale relatie onderhoudt;
   p. vaktherapie: hiervoor wordt de definitie van de Federatie Vaktherapeutische Beroepen (FVB) gehanteerd;
   q. Veilig Thuis: het regionale advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet;
   r. vertrouwenspersoon: een onafhankelijke persoon die ouders en/of jeugdigen kan ondersteunen bij vragen, klachten over en/of problemen met hun rechtspositie en over de (toeleiding naar) jeugdhulp;
   s. wet: Jeugdwet.

Hoofdstuk 2. Algemene voorzieningen

Artikel 2. Toegang algemene voorziening

1. Een algemene voorziening is rechtstreeks toegankelijk zonder toegangsbeoordeling of op basis van een beperkte toegangsbeoordeling.
2. De inzet van een algemene voorziening is voorliggend op de inzet van een individuele voorziening als die voorziening naar het oordeel van het college toereikend is om de problemen van de jeugdige en/of zijn ouder(s) op te lossen.

Artikel 3. Beschikbare algemene voorzieningen

De volgende algemene voorzieningen zijn in ieder geval beschikbaar:

a. Informatie- en (opvoed)advies;
b. Voorlichting, cursussen en trainingen;
c. Jeugdgezondheidszorg (JGZ);
d. Jongeren coaching en participatiebevordering (Jeugd en jongerenwerk);
e. Een dekkend aanbod vanuit de sociale basis voor jeugdigen, gericht op samenredzaamheid en zelfredzaamheid en ontplooiing van jeugdigen en hun ouders.

Hoofdstuk 3. Individuele voorzieningen

Artikel 4. Beschikbare individuele voorzieningen

De volgende individuele voorzieningen zijn in ieder geval beschikbaar:

a. Ambulante begeleiding;
b. Ambulante spoedhulp;
c. Gezinsbegeleiding;
d. Dagbesteding;
e. Basis Jeugd-GGZ;
f. Specialistische Jeugd-GGZ;
g. Diagnostiek;
h. Diagnose en behandeling van ernstige dyslexie;
i. Behandeling individueel;
j. Behandeling groep;
k. Begeleiding groep;
l. Kinderdagverblijf Plus;
m. Buitenschoolse Opvang Plus;
n. Vervoersvoorziening naar en van een jeugdhulplocatie;
o. Kort verblijf;
p. Pleegzorg;
q. Gezinshuis;
r. Fasehuis, kamertraining;
s. Verblijf open setting (regulier en crisis);
t. Verblijf klinische bedden (regulier en crisis);
u. Verblijf residentiele setting zwaar (regulier en crisis);
v. Jeugdzorg Plus.

Hoofdstuk 4. Route naar jeugdhulp anders dan via de gemeente

Artikel 5. Route naar jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts

1. Als de huisarts, medisch specialist of jeugdarts naar een jeugdhulpaanbieder verwijst en de betreffende jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat inzet van jeugdhulp nodig is, draagt het college zorg voor de inzet van de jeugdhulp.
2. De jeugdhulpaanbieder houdt zich bij het beoordelen van de hulpvraag na een verwijzing als bedoeld in het eerste lid aan de regels in deze verordening en de afspraken die daarover zijn gemaakt met het college in het kader van de contract- of subsidierelatie.

Artikel 6. Route naar jeugdhulp via gecertificeerde instelling, de kinderrechter, het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting

1. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp die de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering.
2. Tevens draagt het college zorg voor de inzet van jeugdhulp die de rechter, de officier van justitie, de directeur van de justitiële jeugdinrichting (JJI) of de selectiefunctionaris van de JJI nodig acht bij de uitvoering van een strafrechtelijke beslissing.

Hoofdstuk 5. Route naar jeugdhulp via de gemeente

Artikel 7. Aanvraag individuele voorziening

1. Een aanvraag voor een individuele voorziening kan door of namens een jeugdige of ouder schriftelijk worden ingediend bij het college.
2. Bij de beoordeling van een aanvraag om jeugdhulp stemt het college af met andere voorzieningen.
3. Het college vergewist zich voorafgaand aan het onderzoek van de identiteit van degenen die een aanvraag indienen voor een individuele voorziening. Het vergewissen van de identiteit, aan de hand van een identiteitsbewijs, vindt in elk geval plaats als dit naar het oordeel van het college noodzakelijk en evenredig is:
   a. gelet op de zwaarte van de te bieden jeugdhulp;
   b. ter voorkoming van fraude; of
   c. ter controle van het wettelijk gezag van de ouder(s) of de wettelijk vertegenwoordiger over de jeugdige.

4. In spoedeisende gevallen treft het college zo spoedig mogelijk een tijdelijke individuele voorziening, in afwachting van de uitkomst van het onderzoek en de aanvraag van de jeugdige en/of zijn ouder(s). Het college legt de beslissing over de inzet van hulp in dat geval zo snel mogelijk, maar in ieder geval binnen twee weken na de start van de hulp, vast in een beschikking.

Artikel 8. Onderzoek

1. Het college draagt er zorg voor dat de jeugdige en/of zijn ouder(s) voorafgaand aan het onderzoek en het gesprek worden geïnformeerd over de gang van zaken bij het gesprek, hun rechten en plichten, de vervolgprocedure en de toestemming die zal worden gevraagd om hun persoonsgegevens te kunnen verwerken. Hierin wijst het college in ieder geval op de mogelijkheid om:
   a. binnen twee weken na een aanvraag een familiegroepsplan op te stellen. Indien gewenst wordt de jeugdige en/of zijn ouder(s) bij het opstellen daarvan ondersteund. Wanneer de jeugdige en/of zijn ouder(s) al een familiegroepsplan hebben opgesteld, betrekt het college dat bij het onderzoek als bedoeld in dit artikel;
   b. gebruik te maken van een vertrouwenspersoon, als bedoeld in artikel 2.5 van de wet;
   c. gebruik te maken van gratis cliëntondersteuning, als bedoeld in artikel 2.2.4 van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015).

2. Het college onderzoekt na een aanvraag als bedoeld in artikel 7, in een gesprek met de jeugdige en/of zijn ouder(s) zo spoedig mogelijk de hulpvraag. Hierbij wordt rekening gehouden met:
   a. wat de hulpvraag van de jeugdige of zijn ouder(s) is;
   b. de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren van de jeugdige, de veiligheid en ontwikkeling van de jeugdige en de gezinssituatie;
   c. of sprake is van psychische problemen en stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of een verstandelijke beperking van de jeugdige, opvoedingsproblemen van de ouder(s) of adoptiegerelateerde problemen.

3. Als sprake is van problemen als bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, dan onderzoekt het college achtereenvolgens:
   a. welke problemen of stoornissen dat zijn;
   b. welke hulp naar aard en omvang nodig is voor de jeugdige om gezond en veilig op te groeien, te groeien naar zelfstandigheid en voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren. Rekening houdend met zijn leeftijd en ontwikkelingsniveau;
   c. of en in hoeverre de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de ouder(s) en van het sociaal netwerk toereikend zijn om zelf de nodige hulp en ondersteuning te kunnen bieden;
   d. voor zover de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen ontoereikend zijn, de mogelijkheden om met de inzet van een algemene voorziening of individuele voorziening te voorzien in de nodige ondersteuning, hulp en zorg;
   e. hoe bij de bepaling van de aangewezen vorm van jeugdhulp zo goed mogelijk rekening kan worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouder(s); en
   f. indien van toepassing, hoe de toekenning van een individuele voorziening zo goed mogelijk kan worden afgestemd op andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen.

4. Het college legt de zaken genoemd in het tweede lid en derde lid vast in een ondersteuningsplan.
5. Het in het vierde lid genoemde ondersteuningsplan wordt door het college zo spoedig mogelijk na het gesprek verstrekt aan de jeugdige en/of zijn ouder(s). Opmerkingen of latere aanvullingen van de jeugdige of zijn ouder(s) worden aan het ondersteuningsplan toegevoegd.

Artikel 9. Kwaliteitseisen toegang

1. Het college wint, met in achtneming van artikel 2.1, van het Besluit Jeugdwet, een specifiek deskundig oordeel en advies in, als het onderzoek of de beoordeling van een aanvraag dit vereist.
2. Het in het eerste lid bedoelde advies wordt uitgebracht door of onder verantwoordelijkheid van een adviseur die beschikt over een registratie als professional:
   a. bij de Stichting Kwaliteitsregister Jeugd in het kwaliteitsregister jeugd;
   b. bij het Nederlands Instituut van Psychologen in het register Kinder- en Jeugdpsychologen; of
   c. op grond van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg in het BIG-register.

3. Het college treft voorzieningen waarmee is gewaarborgd dat het onderzoek en de voorbereiding van de besluitvorming via het college op zorgvuldige wijze plaatsvindt. Hieronder wordt in het bijzonder verstaan dat het college voorzieningen treft die voorkomen dat de (toekomstige) jeugdhulpaanbieder tevens het advies geeft over de toe te kennen jeugdhulp of een daarop betrekking hebbend besluit neemt.

Hoofdstuk 6. Voorwaarden individuele voorzieningen

Artikel 10. Criteria individuele voorzieningen

1. Een jeugdige of zijn ouder(s) kunnen binnen de kaders van de wet en deze verordening in aanmerking komen voor een individuele voorziening wanneer door het college of een andere wettelijke verwijzer is vastgesteld dat:
   a. de jeugdige zelf, of met zijn ouder(s) of andere personen uit zijn sociaal netwerk, geen afdoende oplossing voor zijn hulpvraag kan vinden;
   b. een algemene voorziening niet adequaat is voor de oplossing van de hulpvraag;
   c. een individuele voorziening aangewezen is gezien de aard en ernst van de hulpvraag;
   d. de jeugdige of de ouder(s) geen aanspraak kunnen maken op een andere voorziening om de hulpvraag volledig te beantwoorden.

2. De inzet van een individuele voorziening is in beginsel tijdelijk en gericht op herstel en versterking van de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de jeugdige of diens ouder(s).
3. Het college treft geen individuele voorziening voor zover er naar haar oordeel sprake is van voldoende eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen.
4. Een individuele voorziening voor jeugdhulp wordt alleen toegekend als de inzet van de voorziening naar oordeel van het college doeltreffend geacht kan worden. Om doeltreffend te zijn geldt in ieder geval dat:
   a. de in te zetten voorziening bijdraagt aan het oplossen van de hulpvraag;
   b. de in te zetten voorziening behoudens het bepaalde in artikel 2.4 tweede lid sub b van de wet – waar beschikbaar – een bewezen effectieve interventie is;
   c. de in te zetten voorziening in ieder geval geen voorziening is waarvan bewezen is dat deze niet effectief is.

5. Er is sprake van bewezen effectieve voorzieningen als de interventies zijn opgenomen als zijnde ‘erkend’ in:
   a. de Databank Effectieve Jeugdinterventies van het Nederlands Jeugdinstituut;
   b. de zorgstandaarden van de GGZ Standaarden;
   c. de databank voor interventies gericht op jeugdigen met een beperking (databank interventies gehandicaptenzorg).

6. Als er meerdere adequate voorzieningen zijn, verstrekt het college de goedkoopst beschikbare voorziening.

Artikel 11. Beoordeling eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen

1. Een individuele voorziening wordt verstrekt als naar oordeel van het college uit het onderzoek blijkt dat de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de jeugdige of zijn ouder(s) ontoereikend zijn om de hulp te bieden die passend is bij de hulpvraag van de jeugdige of zijn ouder(s). Zo nodig met inzet van het sociale netwerk of met ondersteuning van andere of algemene voorzieningen.
2. Het college neemt bij de beoordeling van de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen, zoals bedoeld in artikel 8 van deze verordening, tot uitgangspunt dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouder(s) zelf ligt. De hulp die daarvoor nodig is kan in beginsel dus door hen geleverd worden. Dit is ook het geval als sprake is van psychische problemen of stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproble-

men of beperkingen. Dit uitgangspunt is gebaseerd op de artikelen 82 en 247, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek over de ouderlijke verantwoordelijkheid.

3. Uit het onderzoek kan blijken dat de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de ouder(s) niet toereikend is, bijvoorbeeld omdat sprake is van:
   a. (een) geobjectiveerde beperking(en) om noodzakelijke hulp te bieden;
   b. een gebrek aan kennis of vaardigheden om noodzakelijke hulp te bieden;
   c. overbelasting of dreigende overbelasting, waardoor geen noodzakelijke hulp kan worden verwacht totdat deze belasting of dreigende overbelasting is opgeheven.

4. Het college toetst de belastbaarheid van ouders aan de hand van een objectief meetinstrument.
5. Ouders moeten beschikbaar zijn om hun kinderen te ondersteunen en op te voeden. Als het gaat om de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen wordt in ieder geval verwacht dat:
   a. ouders opvang en toezicht van hun kind realiseren, op de volgende momenten:
      i. gedurende de dag tot 4 jaar;
      ii. buiten schooltijden vanaf 4 jaar (het kind volgt dan onderwijs);
      iii. tijdens de nacht, en;
      iv. gedurende het weekend

   b. ouders opvang en toezicht realiseren wanneer hun kind (nog) niet volledig naar school gaat, buiten de momenten dat hun kind noodzakelijke jeugdhulp ontvangt;
   c. ouders hun kind begeleiden bij artsenbezoek, het deelnemen aan sociaal-recreatieve activiteiten zoals een (sport)vereniging, zwemles of buitenspelen;
   d. ouders de benodigde ondersteuning zelf bieden als de hulpvraag behoort tot de opvoedingsopgaven en/of normale uitdagingen, zoals omschreven door het Nederlands Jeugdinstituut in de uitgave ‘Opgroeien en opvoeden’ (en waarvan het overzicht is opgenomen in bijlage 1 van deze verordening);
   e. ouders de eigen aanvullende zorgverzekering aanspreken indien deze is afgesloten.

6. Bij de beoordeling van de overbelasting bedoeld in het derde lid onder c, wordt ook vastgesteld welke mogelijkheden de ouder(s) hebben om de overbelasting of dreigende overbelasting op te heffen. Hierbij mag redelijkerwijs verwacht worden dat de ouder(s) maatschappelijke activiteiten beperken en betaalde arbeid verminderen of anders organiseren om overbelasting of dreigende overbelasting op te heffen. Hierbij houdt het college ook rekening met:
   a. de noodzaak van de ouder(s) om in een inkomen te voorzien;
   b. de behoefte en mogelijkheden van de jeugdige;
   c. de duur van de inzet;
   d. de planbaarheid van de hulp;
   e. de benodigde ondersteuningsintensiteit;
   f. de samenstelling van het gezin en de woonsituatie.

7. Er wordt van ouder(s) verwacht dat zij hun eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen versterken, zoals genoemd in situaties onder het derde lid sub a t/m c, door:
   a. oorzaken van overbelasting waar mogelijk weg te nemen;
   b. het belang van hun kind voor het belang van de (werk)carrière te stellen;
   c. zorgverlof en andere soorten verlof in te zetten;
   d. werktijden en aantal werkuren aan te passen;
   e. het volgen van voorliggend beschikbare trainingen en/of cursussen om opvoedvaardigheden, in relatie tot de problematiek van de jeugdige, te vergroten;
   f. gebruik te maken van de opvangmogelijkheden van de Wet kinderopvang, zowel voor de jeugdige met een hulpvraag als voor eventueel andere kinderen;
   g. het sociaal netwerk in te zetten en te werken aan het vergroten van het sociaal netwerk;
   h. de jeugdige, indien mogelijk, voltijds onderwijs te laten volgen;
   i. de eigen problematiek te verminderen, bijvoorbeeld door het inzetten van begeleiding of behandel trajecten vanuit het preventief aanbod, Wmo 2015 en/of Zorgverzekeringswet (Zvw).

8. Op het moment dat de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van ouders (tijdelijk) niet toereikend zijn kan er een voorziening op basis van de wet worden getroffen voor dit deel van de hulpvraag. Dit is het geval als:
   a. het college, bij twijfel, door inzet van een gevalideerd instrument en/of een daartoe bevoegd deskundige vaststelt dat ouders overbelast zijn of dreigen te raken;
   b. er voor een jeugdige van vijf jaar en ouder 24 uur per dag toezicht nodig is ter voorkoming van ernstig nadeel en er (nog) geen aanspraak gemaakt kan worden op een andere voorziening, waaronder de Wet langdurige zorg (Wlz).

Artikel 12. Dyslexiezorg

1. Het college draagt zorg voor de beschikbaarheid van dyslexiezorg, bestaande uit:
   a. diagnostiek bij een onderbouwd vermoeden van ernstige dyslexie;
   b. behandeling van ernstige dyslexie.

2. Een jeugdige komt in aanmerking voor diagnostiek of behandeling van ernstige dyslexie, indien aan de criteria van het Protocol Dyslexie Diagnostiek en Behandeling vastgesteld door het Nederlands Kwaliteitsinstituut Dyslexie wordt voldaan, en:
   a. de jeugdige zeven jaar of ouder is, maar de leeftijd van 13 jaar nog niet heeft bereikt en op het primair onderwijs (basisonderwijs) is ingeschreven; en
   b. de basisschool de stappen doorlopen heeft zoals beschreven in het in het tweede lid genoemde protocol en daarbij is voldaan aan de landelijke criteria voor vergoede dyslexiezorg aan leerlingen met ernstige dyslexie.

Artikel 13. Vaktherapie

1. Vaktherapie kan alleen worden ingezet onder verantwoordelijkheid van een regiebehandelaar.
2. Vaktherapie kan alleen worden geboden door een professional die is ingeschreven in het Register Vaktherapie.

Artikel 14. Vervoer

1. Uitgangspunt is dat ouder(s) in eerste instantie zelf verantwoordelijk zijn voor het (regelen van) vervoer van de jeugdige van en naar de jeugdhulpaanbieder. Het college beoordeelt de reikwijdte van de eigen mogelijkheden conform de afwegingsfactoren genoemd in artikel 11 van deze verordening.
2. Indien de eigen mogelijkheden onvoldoende zijn wordt een vervoersvoorziening alleen verstrekt aan de jeugdige voor zover het naar het oordeel van het college noodzakelijk is in verband met een medische noodzaak of beperkingen in de zelfredzaamheid. Een vervoersvoorziening wordt alleen verstrekt ten behoeve van het vervoer van de jeugdige naar en van de locatie waar de jeugdhulp plaatsvindt, mits niet vanuit andere regelingen of instanties vergoed.
3. Van een medische noodzaak is sprake wanneer de jeugdige door zijn psychische, lichamelijke, verstandelijke of zintuigelijke beperking niet in staat is om gebruik te maken van alternatieve wijzen van vervoer. Ook niet met begeleiding.
4. Van beperkingen in de zelfredzaamheid is sprake wanneer:
   a. de leeftijd van de jeugdige het niet toelaat zelfstandig te reizen. Hierbij wordt aangenomen dat jeugdigen tot en met acht jaar in ieder geval niet zelfstandig kunnen reizen;
   b. er genoegzaam is aangetoond dat ouders of andere personen uit het sociaal netwerk niet in staat kunnen worden geacht om zorg te dragen voor de begeleiding en het vervoer;
   c. er sprake is van ernstige gedragsproblematiek die het reizen onmogelijk maakt of andere redenen van niet-medische aard die het zelfstandig of onder begeleiding reizen onmogelijk maken.

5. Als naar het oordeel van het college een passende voorziening beschikbaar is waarvoor geen vervoer geïndiceerd hoeft te worden, is deze voorziening voorliggend op een individuele voorziening waarvoor wel vervoer geïndiceerd moet worden.

Hoofdstuk 7. Beschikking

Artikel 15. Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt opgenomen of deze als voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt.
2. Bij het verstrekken van een individuele voorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval opgenomen:
   a. wat de te verstrekken individuele voorziening is en wat de omvang en het beoogde resultaat daarvan zijn;
   b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
   c. de termijn waarna de beschikking wordt ingetrokken; zoals vermeld onder artikel 30 lid 4 van deze verordening;
   d. de evaluatiemomenten;
   e. indien van toepassing, welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn.

3. Bij het verstrekken van een individuele voorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval opgenomen:
   a. voor welk resultaat het pgb moet worden aangewend;

b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
d. welke voorwaarden aan het pgb verbonden zijn;
e. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld;
f. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb; en
g. op welke momenten en op welke wijze het pgb wordt geëvalueerd.

4. Het ondersteuningsplan, zoals bedoeld in artikel 8 van deze verordening, maakt in zijn geheel deel uit van de beschikking.

Hoofdstuk 8. Persoonsgebonden budget

Artikel 16. Het persoonsgebonden budget

1. De jeugdige of zijn ouder(s) kan zich in het gesprek, zoals bedoeld in artikel 8 van deze verordening, op het standpunt stellen dat zij de individuele voorziening die het college via de gecontracteerde jeugdhulpaanbieder beschikbaar stelt niet passend achten en een pgb wensen. Zij moeten dan moeten in aanvulling op het ondersteuningsplan een pgb-plan opstellen.
2. In het pgb- plan is in ieder geval opgenomen:
   a. de motivatie waarom zorg in natura niet passend en een persoonsgebonden budget gewenst is;
   b. welke jeugdhulp de jeugdige of zijn ouder(s) willen inkopen met een pgb, wat het beoogde resultaat is en wanneer en hoe wordt geëvalueerd;
   c. de voorgenomen uitvoerder van de individuele voorziening en de wijze waarop de jeugdhulp georganiseerd wordt;
   d. op welke wijze de kwaliteit van de in te kopen jeugdhulp is gewaarborgd;
   e. de kosten, uitgedrukt in aantal eenheden en tarief, van de uitvoering;
   f. de motivatie ten aanzien van de pgb-vaardigheid aan de hand van de punten benoemd in artikel 18 van deze verordening.

3. Het college beoordeelt of de in te kopen individuele voorziening die de jeugdige of zijn ouder(s) met een pgb wensen in te kopen van goede kwaliteit, en dus veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht is.

Artikel 17. Verstrekken van het persoonsgebonden budget

1. Het college verstrekt een pgb als:
   a. de jeugdige of zijn ouder(s) motiveren dat zij de individuele voorziening van een door het college gecontracteerde aanbieder, niet passend achten;
   b. uit de beoordeling van de pgb-vaardigheid met inachtneming van artikel 18 van deze verordening blijkt dat de budgethouder of, indien van toepassing, de budgetbeheerder in staat is uitvoering te geven aan de eisen die het beheer van een pgb met zich meebrengt; en
   c. naar het oordeel van het college, gelet op artikel 20 van deze verordening, is gewaarborgd dat de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort en die de jeugdige of zijn ouder(s) van het budget willen betrekken, van goede kwaliteit is. Ook moet het in voldoende mate bijdragen aan het bereiken van het in het pgb-plan opgenomen beoogde resultaat.

2. Het college verstrekt geen pgb als er twijfels zijn over de integriteit van de voorgenomen uitvoerder van de jeugdhulp. Dit doet zich in ieder geval voor als de voorgenomen uitvoerder van de jeugdhulp in de vijf jaar voorafgaande aan de aanvraag:
   a. fraude, in de zin van opzettelijke misleiding om financieel voordeel te verkrijgen, heeft gepleegd;
   b. betrokken is geweest bij strafbare feiten of overtredingen heeft begaan die de veiligheid en de kwaliteit van de hulp in gevaar brengen;
   c. veroordeeld is wegens het plegen van strafbare feiten tot een gevangenisstraf;
   d. op basis van een Bibob-toets door het college is geweigerd.

3. Het college weigert een pgb in overeenstemming met artikel 8.1.1, vierde lid, van de wet als:
   a. de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening; of
   b. het college eerder toepassing heeft gegeven aan de gronden opgenomen in artikel 30 lid 2 sub a, d of e van deze verordening.

Artikel 18. Pgb-vaardigheid

1. Om aan de voorwaarden voor pgb-vaardigheid te voldoen moet de beoogd budgethouder, al dan niet met hulp vanuit het sociaal netwerk of, indien van toepassing een budgetbeheerder, in ieder geval:

a. een duidelijk beeld hebben van de hulpvraag;
b. op de hoogte zijn van de regels en verplichtingen die horen bij het pgb of deze weten te vinden;
c. in staat zijn om een overzichtelijke pgb-administratie bij te houden;
d. voldoende vaardig zijn om te communiceren met de gemeenten, de SVB en de hulpverleners;
e. in staat zijn zelfstandig te handelen en onafhankelijk voor een hulpverlener te kiezen;
f. in staat zijn om afspraken te maken en vast te leggen en dit te kunnen verantwoorden aan het college;
g. in staat zijn om te beoordelen en te beargumenteren of de geleverde zorg passend en kwalitatief goed is;
h. in staat zijn de inzet van hulpverleners te coördineren, waardoor de zorg door kan gaan, ook bij verlof en ziekte;
i. in staat zijn om als werk- of opdrachtgever de hulpverleners aan te sturen en aan te spreken op hun functioneren; en
j. voldoende kennis hebben over het werk- of opdrachtgeverschap of deze kennis weten te vinden.

Artikel 19. Onderscheid formele en informele hulp

1. Van formele hulp is sprake als de hulp verleend wordt door onderstaande personen, met uitzondering van bloed- of aanverwanten in de 1e of 2e graad van de budgethouder:
   a. personen die werkzaam zijn bij een instelling die ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staat in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007). Ook moeten zij beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken; of
   b. personen die aangemerkt zijn als Zelfstandige zonder personeel. Zij moeten ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staan in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007) en beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken.

2. Formele hulp wordt geleverd door personen die ingeschreven staan in het register voor het uitoefenen van een beroep voor het verlenen van jeugdhulp. Met register wordt bedoeld artikel 3 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (BIG-register) en/of artikel 5.2.1 van het Besluit Jeugdwet.
3. Indien de jeugdhulp geboden wordt door een bloed- of aanverwant in de 1e of 2e graad van de budgethouder is altijd sprake van informele hulp, omdat zij onderdeel uitmaken van het sociaal netwerk.
4. Indien de hulp wordt verleend door een andere persoon dan beschreven in het eerste lid onder a of b en/of lid 2, is sprake van informele hulp.

Artikel 20. Kwaliteitseisen individuele voorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget

1. Ter waarborging van de kwaliteit van de met een pgb in te kopen individuele voorziening voldoet de uitvoerder van de jeugdhulp aan de volgende eisen:
   a. beschikt over een geldige Verklaring Omtrent Gedrag (VOG);
   b. beschikt over de juiste vaardigheden en deskundigheid om verantwoorde hulp te bieden;
   c. houdt een deugdelijke administratie bij met een registratie van de geleverde hulp;
   d. is voldoende vaardig om in de Nederlandse taal te communiceren;
   e. werkt volgens een plan waarin activiteiten en doelen zijn vastgelegd;
   f. voert de hulp uit in overeenstemming met de beschikking van het college;
   g. stemt de hulp af op de persoonlijke situatie van de jeugdige of zijn ouder(s);
   h. stemt de hulp af op andere voorzieningen, algemene voorzieningen en individuele voorzieningen waar de jeugdige of zijn ouder(s) gebruik van maken;
   i. respecteert de privacy van de jeugdige of zijn ouder(s) en gaat vertrouwelijk om met informatie over de persoonlijke situatie;
   j. neemt bij vermoedens van huiselijk geweld of kindermishandeling in het huishouden van de jeugdige of zijn ouder(s) voor advies of het doen van een melding contact op met Veilig Thuis;
   k. meldt calamiteiten en geweldsincidenten bij verlening van jeugdhulp aan het college;
   l. werkt mee aan toezicht en aangekondigd en onaangekondigd onderzoek door het college of daartoe aangewezen derden op inhoudelijke kwaliteit en op rechtmatigheid;
   m. is of raakt door verlening van de jeugdhulp naar het oordeel van het college niet overbelast.

2. Ter waarborging van de kwaliteit van de met een pgb in te kopen individuele voorziening voldoet de uitvoerder van formele jeugdhulp aan de volgende aanvullende eisen:

a. hetgeen is bepaald in artikel 19 lid 1 en 2 van deze verordening;
b. handelt in overeenstemming met de professionele standaard;
c. werkt op basis van een hulpverleningsplan;
d. werkt met een systeem voor kwaliteitsbewaking;
e. hanteert de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling, de meldplicht calamiteiten en de meldplicht geweld bij de verlening van jeugdhulp; en
f. stelt een vertrouwenspersoon in staat zijn taak uit te voeren.

3. Er wordt geen pgb voor informele jeugdhulp verstrekt als de inzet van een formele jeugdhulpaanbieder noodzakelijk is volgens het afwegingskader voor verantwoorde werktoedeling, zoals opgenomen in het Kwaliteitskader Jeugd.

Artikel 21. Hoogte van het persoonsgebonden budget

1. De hoogte van het pgb wordt berekend aan de hand van het onderscheid tussen formele en informele hulp en het aantal uren, dagdelen of etmalen dat voor de individuele voorziening nodig is vermenigvuldigd met een vast tarief per zorgvorm.
2. De hoogte van het pgb voor formele hulp bedraagt 75% van het laagste adequate gecontracteerde tarief voor dezelfde jeugdhulp in natura. Tenzij op basis van het door de jeugdige en/of zijn ouder(s) ingediende pgb-plan passende en toereikende jeugdhulp voor een lager tarief kan worden ingekocht.
3. Als de budgethouder naar oordeel van het college voldoende motiveert waarom het budget zoals genoemd in het tweede lid niet toereikend is, kan het tarief zoals benoemd in het tweede lid maximaal 100% van het laagst adequate gecontracteerde tarief voor dezelfde jeugdhulp in natura bedragen.
4. De hoogte van het pgb voor informele hulp bedraagt het wettelijke minimumloon, inclusief minimumvakantiebijslag. Als er sprake is van informele hulp in de vorm van begeleiding, anders dan geboden door het sociale netwerk, geldt het tarief voor begeleiding dat wordt gehanteerd bij de uitvoering van de Wlz.
5. Voor de genoemde tarieven in het tweede, derde en vierde lid geldt dat deze in die zin toereikend zijn dat de budgethouder binnen dit budget de bij wet verplichte werkgeverslasten kan afdragen.
6. In afwijking van het genoemde in het vierde lid geldt er in het geval van logeeropvang door een hulp uit het sociaal netwerk, als bedoeld in artikel 8ab van de Regeling Jeugdwet, een tegemoetkoming van € 30,- per etmaal, met een maximum van € 130,- per kalendermaand.
7. Het maximale tarief voor informeel vervoer is gelijk aan de maximale onbelaste kilometervergoeding als bepaald door de Belastingdienst voor eigen vervoer. Het tarief geldt voor de kortste route via Google Maps.

Artikel 22. Kosten die zijn uitgesloten

De volgende kosten zijn uitgesloten voor vergoeding vanuit een pgb:
a. Kosten voor bemiddeling.
b. Kosten voor coördinatie.
c. Kosten voor crisishulp/crisisopvang.
d. Kosten voor een vrij besteedbaar bedrag en vrijwilligersvergoeding.
e. Kosten voor het voeren van een pgb-administratie.
f. Kosten voor feestdagenuitkering en een eenmalige uitkering.
g. Kosten voor tussenpersonen of belangenbehartigers.
h. Kosten voor ondersteuning bij het aanvragen en beheren van een pgb.
i. Zorg en ondersteuning die onder een andere wet dan de Jeugdwet valt.
j. Zorg en ondersteuning (door aanbieders) buiten EER-landen.

Hoofdstuk 9. Afstemming met andere voorzieningen

Artikel 23. Overgang naar volwassenheid

1. Het college draagt zorg dat voor jeugdigen die de leeftijd van 18 jaar bereiken, en ook na hun 18e jaar een hulpvraag hebben tijdig afstemming plaatsvindt welke andere voorzieningen benodigd zijn.
2. De afstemming genoemd in het eerste lid vindt plaats vanaf 16,5 jaar. Mocht de jeugdhulp na 16,5-jarige leeftijd starten, vindt deze afstemming in ieder geval uiterlijk zes maanden voor hun 18e verjaardag plaats.
3. Voor verlengde jeugdhulp geldt dat:
   a. dit alleen van toepassing is als er geen vergelijkbare voorziening beschikbaar is onder een andere wet; en
   b. de hulp ingezet moet zijn voor de 18e verjaardag of het moet voor de 18e verjaardag zijn bepaald dat de hulp ingezet moet worden. Daarbij geldt ook dat er sprake kan zijn van ver-

lengde jeugdhulp als er binnen een half jaar na de 18e verjaardag wordt geconstateerd dat hulp die voor de 18e verjaardag is beëindigd, toch nodig blijkt te zijn;

c. (individuele) begeleiding na het 18e levensjaar behoort tot de Wmo 2015, behalve:
   i. als het gaat om hulp die voor 2015 onder de Wet op de jeugdzorg viel, bijvoorbeeld pedagogische gezinsbegeleiding, opvoedondersteuning of vaardigheidstrainingen.
   ii. bij (individuele) begeleiding die samenvalt met verblijf vanuit de wet.

4. Het college zorgt ervoor dat de jeugdige en/of zijn ouder(s) zoals bedoeld in het eerste lid gewezen worden op de consequenties dat deze zorg vanaf de 18e verjaardag van de jeugdige onder een andere voorziening valt. Hierbij spant het college zich in voor de continuïteit van de zorg indien noodzakelijk.
5. Voor pleegzorg en verblijf in een gezinshuis geldt dat dit verblijf, zolang de jeugdige dit wenst, moet worden voortgezet tot in ieder geval het 21e levensjaar. Hierna wordt een aanvraag beoordeeld via de criteria uit het derde lid.

Artikel 24. Gezondheidszorg en langdurige zorg

1. Het college maakt afspraken met de huisartsen, medisch specialisten en jeugdartsen over de voorwaarden waaronder en de wijze waarop de verwijzing, als bedoeld in artikel 2.6 eerste lid, onderdeel e van de wet en artikel 5 van deze verordening, plaatsvindt.
2. Het college maakt afspraken met de zorgverzekeraars en het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ) hoe de continuïteit van zorg te garanderen voor jeugdigen die in behandeling zijn en de leeftijd van 18 jaar bereiken. Er moet dan sprake zijn van de reële verwachting dat deze zorg na de 18e verjaardag door zal lopen en daarmee onder de Zvw of Wlz komen te vallen. Ook worden er afspraken gemaakt hoe te voorkomen dat jeugdigen tussen wal en schip vallen wanneer er discussie is over het wettelijke kader.
3. Het college draagt er zorg voor dat in de gevallen bedoeld in het eerste lid de jeugdige en/of zijn ouder(s) worden gewezen op de consequentie dat deze zorg vanaf de 18e verjaardag van de jeugdige onder de Zvw valt, en spant zich in voor de continuïteit van de zorg indien noodzakelijk.
4. Het college draagt zorg dat de jeugdige en/of zijn ouder(s) ondersteund worden richting het CIZ, indien er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de jeugdige in aanmerking kan komen voor zorg op grond van de Wlz.
5. Indien de jeugdige en/of zijn ouder(s) weigeren mee te werken aan het verkrijgen van een besluit van het CIZ, is het college niet gehouden een individuele voorziening toe te kennen op grond van deze verordening.
6. Het college draagt zorg voor een goede afstemming van voorzieningen op grond van deze verordening en voorzieningen voor ouder(s) en/of jeugdigen op grond van de Wlz of Zvw waar dit raakvlak heeft met de gestelde jeugdhulpvraag.

Artikel 25. Gecertificeerde instellingen

1. Het college maakt afspraken met de gecertificeerde instellingen over:
   a. het overleg over de aangewezen jeugdhulp in het kader van de kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering, zoals bedoeld in artikel 3.5 lid 1 van de wet,
   b. het overleg over de eventueel gewenste jeugdhulp na beëindiging van de kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering;
   c. de vorm en inhoud van het besluit tot inzet van jeugdhulp van de gecertificeerde instelling en hoe het college daarvan op de hoogte gesteld wordt;
   d. wanneer en onder welke voorwaarden de gecertificeerde instelling budgethouder van een persoonsgebonden budget kan zijn namens de jeugdige en zijn ouder(s);
   e. hoe te handelen wanneer de gecertificeerde instelling meent dat niet gecontracteerde jeugdhulp ingezet dient te worden.

2. Het college en de gecertificeerde instelling leggen de afspraken als bedoeld in het eerste lid vast in een protocol als bedoeld in artikel 3.5 lid 3 van de wet.

Artikel 26. Justitiedomein

1. Het college maakt afspraken met de gecertificeerde instellingen, de Raad voor de Kinderbescherming en Justitiële Jeugdinrichtingen over het overleg over de inzet van jeugdhulp bij de uitvoering van een strafrechtelijke beslissing en jeugdreclassering als bedoeld in artikel 2.4 lid 2 onderdeel b van de wet.
2. Het college en de betrokken instellingen nemen de afspraken zoals bedoeld in het eerste lid op in het protocol zoals bedoeld in artikel 25 lid 2 van deze verordening en het protocol als bedoeld in artikel 3.1 lid 5 van de wet.

Artikel 27. Voorschoolse voorzieningen, onderwijs en leerplicht

1. Er is een wettelijke afstemmingsverplichting voor onderwijs en jeugdhulp om de plannen op elkaar af te stemmen. Afspraken over de afstemming van jeugdhulpvoorzieningen, ondersteuning tijdens onderwijs en leerplichtzaken worden vastgelegd in het ondersteuningsplan van de jeugdige en/of zijn ouder(s).
2. Het college zorgt ervoor dat alle locaties voor kinderopvang, primair en voortgezet onderwijs en middelbaar beroepsonderwijs een contactpersoon hebben bij het CJG van de gemeente.
3. Het college draagt zorg voor een goede afstemming tussen de in het tweede lid genoemde contactpersonen en de leerplichtambtenaren.
4. Als op basis van wettelijke bepalingen onduidelijk is of de hulpvraag valt onder de wet of onder één van de onderwijswetten, dan rust op het college de verplichting om in samenwerking met het onderwijs tot een passende oplossing te komen voor de hulpvraag. Dit gebeurt met behulp van het ondersteuningsplan en het ontwikkelperspectiefplan (OPP).
5. Zonder aanwezigheid van een OPP kan er door het college (nog) geen besluit worden genomen over het bieden van jeugdhulp in het onderwijs.

Artikel 28. Wmo-voorzieningen

1. Het college draagt zorg voor een goede afstemming van voorzieningen op grond van deze verordening en voorzieningen voor jeugdigen en/of zijn ouder(s) op grond van de Wmo 2015.
2. Het college draagt zorg voor een goede afstemming wanneer de begeleiding van een jeugdige na het 18e jaar voortgezet moet worden onder de Wmo 2015 en draagt zorg dat de continuïteit gewaarborgd wordt.

Artikel 29. Voorzieningen werk en inkomen

Het college draagt zorg dat het CJG, jeugdhulpaanbieders en de gecertificeerde instellingen financiële belemmeringen voor het slagen van preventie en jeugdhulp vroegtijdig signaleren. Waar nodig helpen zij jeugdigen en hun ouders de juiste ondersteuning vanuit de gemeentelijke voorzieningen te krijgen – zoals schuldhulpverlening, inkomensvoorzieningen, re-integratievoorzieningen, armoedevoorzieningen – om deze belemmeringen weg te nemen.

Hoofdstuk 10. Herziening, intrekking, terugvordering en controle

Artikel 30. Herziening, intrekking en terugvordering

1. Degene aan wie krachtens deze verordening een individuele voorziening is verstrekt, is verplicht op verzoek of onverwijld uit eigen beweging aan het college mededeling te doen van feiten en omstandigheden waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een individuele voorziening.
2. Het college kan een besluit, genomen op grond van deze verordening, herzien, intrekken of beëindigen als het college vaststelt dat:
   a. de jeugdige of zijn ouder(s) onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
   b. de jeugdige of zijn ouder(s) niet langer op de individuele voorziening of het daarmee samenhangende pgb zijn aangewezen;
   c. de individuele voorziening of het daarmee samenhangende pgb niet meer toereikend is te achten;
   d. de jeugdige of zijn ouder(s) niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele voorziening of het pgb, of
   e. de jeugdige of zijn ouder(s) de individuele voorziening of het daarmee samenhangende pgb niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het is bestemd;
   f. de jeugdige of zijn ouder(s) met het pgb jeugdhulp betrekken van een jeugdhulpaanbieder tegen wie bezwaren zijn ontstaan, als bedoeld in artikel 17 lid 2 van deze verordening.
3. Als het college een besluit op grond van het tweede lid, sub a, heeft herzien, ingetrokken of beëindigd kan het college de geldswaarde vorderen van het teveel of ten onrechte genoten individuele voorziening in natura of het te veel of ten onrechte genoten pgb.
4. Een besluit kan ingetrokken worden, wanneer de jeugdhulpaanbieder niet binnen drie maanden na het afgeven van het besluit is gestart met de zorg of als blijkt dat het persoonsgebonden budget binnen drie maanden na toekenning niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

Artikel 31. Opschorting betaling uit het pgb

1. Het college kan de Sociale Verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een geheel of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het pgb voor ten hoogste dertien weken, als er ten

aanzien van de persoon aan wie het pgb is verstrekt een ernstig vermoeden is gerezen dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 8.1.4, eerste lid, onder a, d of e van de wet.
2. Indien de jeugdige langer dan twee maanden verblijft in een instelling als bedoeld in de Wlz of de Zvw, kan het college de Sociale Verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het pgb voor de duur van de opname.
3. Het college stelt de pgb-houder schriftelijk op de hoogte van het verzoek op grond van het eerste en tweede lid.

Artikel 32. Voorkomen en bestrijding, misbruik, oneigenlijk gebruik en ondoelmatig gebruik

1. Het college informeert de jeugdige en zijn ouder(s) over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een individuele voorziening of persoonsgebonden budget zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de krachtens deze verordening verstrekte individuele voorzieningen.
2. Het college wijst personen (toezichthouders) aan die belast zijn met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens artikel 2.9 van de wet dan wel bij deze verordening. Deze personen houden toezicht ten aanzien van de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of een persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijk en ondoelmatig gebruik van het bepaalde bij de wet, dan wel deze verordening.

Artikel 33. Controle

1. Het college onderzoekt, al dan niet steekproefsgewijs, of de verstrekte voorzieningen worden gebruikt dan wel besteed ten behoeve van het doel waarvoor ze verstrekt zijn.
2. Het college is gerechtigd tot het uitvoeren van formele en materiële controles en fraudeonderzoek.
3. Het college maakt met de door hem gecontracteerde of gesubsidieerde jeugdhulpaanbieders afspraken over de facturatie, resultaatsturing en accountantscontroles, zodat declaraties en uitbetalingen in overeenstemming zijn met de contractuele afspraken, de leveringsopdracht, de prestatieafspraken en de feitelijk geleverde prestaties.

Hoofdstuk 11. Verhouding prijs en kwaliteit

Artikel 34. Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

1. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp, intensieve vrijwillige zorg of uit te voeren kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, in ieder geval rekening met:
   a. kosten van beroepskrachten (cliëntgebonden en niet-cliëntgebonden);
   b. cliëntgebonden kosten anders dan van beroepskrachten;
   c. overheadkosten, en;
   d. kosten voor indexering.

2. Het college bedingt bij de door hem gecontracteerde of gesubsidieerde aanbieders van preventie, jeugdhulpaanbieders of gecertificeerde instellingen dat zij het verlenen van preventie, jeugdhulp, kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering alleen aan derden uitbesteden als zij die derden daarvoor een reële prijs betalen. Deze reële prijs moet tot stand zijn gekomen met gebruikmaking van de kostprijselementen als bedoeld in het eerste lid.
3. Het eerste en tweede lid gelden voor subsidies slechts voor zover zij worden verstrekt voor de daadwerkelijke verlening van preventie, jeugdhulp, kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering aan jeugdigen of hun ouders en de omvang van de subsidie direct of indirect wordt gebaseerd op de hoeveelheid verrichte diensten.
4. Het college waarborgt dat bij de inkoop van jeugdhulp rekening wordt gehouden met zorgvuldigheidseisen die de continuïteit en beschikbaarheid van zorg ten goede komen.

Hoofdstuk 12. Vertrouwenspersoon, klachten en medezeggenschap

Artikel 35. Vertrouwenspersoon

1. Het college zorgt ervoor dat jeugdigen, ouders en pleegouders een beroep kunnen doen op een onafhankelijke vertrouwenspersoon.
2. Het college wijst jeugdigen, ouders en pleegouders erop dat zij zich desgewenst kunnen laten bijstaan door een onafhankelijke vertrouwenspersoon.

Artikel 36. Klachtregeling

Het college draagt zorg voor een zorgvuldige behandeling van klachten van de jeugdige of zijn ouder(s) die betrekking hebben op de wijze van afhandeling van aanvragen als bedoeld in deze verordening.

Artikel 37. Inspraak en medezeggenschap

1. Het college betrekt de ingezetenen van de gemeente bij de voorbereiding van het beleid betreffende jeugdhulp overeenkomstig de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend.
2. Het college stelt de jeugdige of zijn ouder(s) en vertegenwoordigers van cliëntgroepen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
3. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.

Hoofdstuk 13. Slotbepalingen

Artikel 38. Hardheidsclausule

Het college kan ten gunste van de jeugdige of zijn ouder(s) afwijken van de bepalingen van deze verordening, als toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 39. Intrekking oude verordening en overgangsrecht

1. De Verordening jeugdhulp gemeente Nunspeet 2019 wordt ingetrokken.
2. Een jeugdige of ouder(s) houden recht op een lopende voorziening, verstrekt op grond van de Verordening jeugdhulp gemeente Nunspeet 2019, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen.
3. Aanvragen die zijn ingediend onder de Verordening jeugdhulp gemeente Nunspeet 2019 en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze verordening.
4. Bezwaarschriften gericht tegen besluiten die zijn genomen voor de inwerkingtreding van deze verordening, worden behandeld op grond van de Verordening jeugdhulp gemeente Nunspeet 2019, zoals deze luidde onmiddellijk voorafgaand aan het tijdstip waarop deze verordening in werking treedt.
5. Het college is bevoegd een besluit, dat is genomen op grond van Verordening jeugdhulp gemeente Nunspeet 2019 te herzien:
   a. op de gronden, vermeld in artikel 18 van de Verordening jeugdhulp gemeente Nunspeet 2019;
   b. indien uit een door het college uitgevoerd heronderzoek blijkt dat er met toepassing van de ten tijde van het onderzoek geldende verordening een afwijkend besluit zou zijn genomen;
   c. indien de ouder(s) of jeugdige wensen te veranderen van aanbieder of van verstrekkingsvorm;
   d. indien de jeugdhulpaanbieder niet langer gecontracteerd is door het college.
6. Het college heeft de bevoegdheid om een pgb dat is verstrekt onder de Verordening jeugdhulp gemeente Nunspeet 2019 terug te vorderen op de in deze verordening genoemde gronden.

Artikel 40. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op de dag na bekendmaking.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Jeugdhulp gemeente Nunspeet 2026.

Ondertekening
Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 29 oktober 2026.
De voorzitter,
De griffier,